

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Epistolarvm [epistolarum] D. Philippi Melanchthonis Farrago

Melanchthon, Philipp

Basileae, 1565

VD16 -M3220

Clarissimo uiro, D. magistro Ioanni Marcello, praeceptori suo obseruando,
H. B. N.

[urn:nbn:de:bsz:31-312770](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-312770)

Erasmus Roterodamus Philippo
Melanchthoni S. D.

Venerunt huc articuli quidam, sed omisis alii
quot in libello, quos tamen pollicebatur catalogus.
Id an casu factum sit, miror. Utinam D. Luth-
erus pari studio vitasset seditionum occasiones, &
ad bonos mores prouocasset: ut fuit in defensione
dogmatum uehemens. Ego, quoniam his tumultu-
bus nullum uideo remedium, subuenio quam uim li-
cet bonis literis, quarum tamen exitium mihi uideor
presagire. Hac in parte tu plus uales, quia iu-
uenis & doctior & scelictior: quanquam promo-
uimus & nos non nihil. Qui has tibi reddit literas,
iuuenis est candidissimi pectoris, summo apud suos
loco natus, cum eruditorum hominum, tum tui a-
mansissimus. Quem plane bearis, si dignaberis
tuo colloquio. Nomen illi Franciscus Dolsus, mihi
domestico conuictu probatus spectatusq;: nihil eo
integrius. Bene uale. Datis Basileæ, 19 Februarij,
Anno 1535.

Clarissimo uiro, D. Magistro Ioanni
Marcello, præceptoris suo ob-
seruando, H. B. N.

S. D. Non dubito quin tibi nomine negligentie
suspectus sim, præceptor humanissime, cum rarius
ua te hætenus accesserim, quam & te uelie scia,

Et ratio meorum studiorum postulat. Et uereor
 sane, ne in me non modo diligentiam in studijs: ue
 rum etiam gratitudinem erga te et obseruantiam
 requiras. Nam cum toties officia tua summa cum
 uoluntate mihi detuleris: decuit me quoque insignē
 humanitatem tuam agnoscere, et Spartam meam
 (ut dicitur) ornare diligentius. Quare cum nihil
 prius et antiquius mihi fuerit unquam, quam stu
 dia et mores meos probari: ex animo dolco, me
 in hanc suspensionem mea culpa incidisse. Peto igitur
 abs te etiam atque etiam, ut mihi ueniam des: et
 quiduis de me suspicari potius uelis, quam aut con
 tumacia aut stulto aliquo facto, me ad te non rediisse.
 Nam et nuper significauit, me aduersa ualetudi
 ne à studijs multipliciter abduci, propter quam et
 ab Academia M. Viti et patronorum aliquandiu
 absui. Et deinde, licet in Scholam rediissem, tamen
 exercitium styli omittere coactus sum, ut possem
 ea repetere quæ in absentia neglexeram. Hæ sunt
 cause cessationis meæ: quam ut æquo animo fe
 ras, et beneuolentiam tuam erga me conferas, oro.
 Ego uicissim et diligentiam meam in studijs, et
 omnium officij genere tibi probare conabor.

Cum autem patroni hoc tempore me hortentur,
 ut petam gradum magistrerij: duxi id tibi signifi
 ficandum esse. Etsi enim incitiæ meæ mihi conscius
 sum, et magno studio eorum uoluntati ha

Aenus

Remis repugnauit: tamen cum accedat authoritas
 D. Philippi præceptoris nostri, cogor eis non si-
 ne magno meo periculo parere. Sperabam autem
 fore, cum tardius pecunia redderetur, ut possem
 per aliquot menses differre petitionem. Ideo uolui
 te hactenus ea de re conuenire. Neq; enim licuit
 hoc breui temporis spacio, ex quo redij, ea omnia
 repetere, quæ ad titulum requiruntur: & accede-
 bant multa incommoda, quæ merito me deterrere
 debuissent. Sed non potui impetrare. Nam heri ue-
 speri pecunia ex Lipsia missa est, & D. Philippus
 differri uetat, cum meo nomine ad senatum Norim-
 bergensem hisce diebus scripserit. & sumptus pe-
 tierit. Quare necessario mihi ad humanitatem tu-
 am confugiendum fuit, & petendum ut tua com-
 mendatione & testimonio me iuuare uelis. Etsi te-
 nitas ingenij & eruditionis mihi nota est, quam
 scio indignam esse tanto testimonio: tamen & me-
 diocribus ingenijs aliquem locum fore spero. Et mo-
 res meos probari ut omnibus bonis, ita & in pri-
 mis præceptoribus cupio: in quibus regendis eam
 diligentiam, quam potui pro mea mediocritate,
 semper adhibere conatus sum. Cum autem sem-
 per ita senserim, iudicia præceptorum magnifa-
 cienda esse: profecto nihil mihi tristiùs accide-
 re posset, quam illos, quorum tot & tanta in
 me extant beneficia, secus de me suspicari.

Quare

Quare te quantum possum oro humanissime domine preceptor, ut tua humanitas mihi presidio esse uelit. Ego uero, etsi nihil præter sempiternam grati animi memoriam polliceri possum; tamen interrim assiduis uotis ac precibus te & tuos Deo commendabo: & oro ut pro sua infinita clementia, tibi multiplici cum sænore, hoc beneficium compenset. Vale.

Egregijs uiris, prudentia & uirtute ornatissimis, consulibus & senatoribus ciuitatis Torgensis, dominis & patronis suis summa obseruantia colendis, N. N.

S. D. Clarissimi uiri: Multis argumentis mihi cognita & perspecta est beneuolentia uestra erga meos parentes. Hac fiducia non ueritus sum uobis per literas exponere meam necessitatem, & simul opem uestram implorare ad sustentationem meorum studiorum. Arbitror igitur, iam dudum plurimis uestris notam esse uoluntatem mei patris, qui tametsi re familiari, ut scitis, tenui est: tamen uirtutis amore me & fratrem adhibuit ad literarum studia. Ac me quidem pater in Academia Vitebergensi aluit ferè per biennium, non sine magna difficultate, in hac sua inopia. Nec poterit pater meus ut existimari facile potest, diutius ullo modo sustinere